

LENA HOPSASA

Maffe klucht in drie bedrijven

door

JOH. E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LENA HOPSASA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOH. E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2004 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Geert Knol - alleenstaande man

Berend - de overbuurman

Martje - buurmeisje

Bertus Hofman - haar vriendje

Roelof van Dijk - aangetrouwde achterneef

Sien van Dijk - zijn vrouw

Janny Meyer - aangetrouwde achternicht

Pieter Meyer - haar man

Lena - vriendin van Geert

EERSTE BEDRIJF

Toneel is een eenvoudige boerenkamer met tafel 4 stoelen, dressoir of buffet en een telefoon. Links is een deur naar de keuken en een naar de schuur. Rechts een deur naar de gang en de slaapkamers. Achterwand een paar openstaande tuindeuren. Geert op het toneel met in de ene hand de krant en in de andere hand de fles met zijn elf uurtje die hij net in wilde schenken. Op dat moment komt buurman Berend binnen.

Geert: (*lachend*) Ja, ja, dat had ik kunnen weten, die komt op de reuk af.

Berend: (*ook lachend*) Dat heb je goed bekeken jongen, ik had zo'n verschrikkelijke dorst en dacht toen bij mijzelf. Berend jong jij moet naar Geert Knol, die heeft vast nog wel iets onder de kurk. Daarbij komt, het kan ook beter van de stad als van een dorp.

Geert: Nou kom er maar in, het is je van harte gegund en nou krijg je hem alvast in het voren voor morgen.

Berend: Wat is er morgen dan weer aan de hand ouwe?

Geert: Precies, dan wordt ik alweer een jaartje ouder.

Berend: Goh, is het al weer zo ver? 't Gaat hard hè?

Geert: Nou ja, een jaartje ouder, maar **dat** is nog niet zo erg.

Berend: Eh?? Beluister ik daar enige onvrede? Wat is er dan wel erg?

Geert: Dat die verrekte familie van mij weer een dag of tien hier op bezoek komt om te schooien en te lamenteren.

Berend: Ach, zo erg zal het toch wel niet zijn?

Geert: Het is nog veel erger. En altijd maar dat gezeur of het nog niet eens tijd wordt, dat ome Geert in een verzorgingstehuis gaat en vooral of ome Geert nog niet es een paar centjes wil afschuiven en dat allemaal onder het mom van belastingvoordeel. Nou, ze kunnen me wat.

Berend: Wat een stel, niet te geloven. Waarom knijp je er niet tussenuit?

Geert: (*nadenkend*) Ja, daar zeg je me zo wat. Het is een idee. (*even stil en dan ineens lachend*) Dat is een fantastisch idee, geweldig. Dan kunnen zij mooi kennismaken met mijn vriendinnetje.

Berend: Wat??? Heb jij een vriendinnetje?? Daar heb je mij nog nooit iets van verteld.

Geert: Ja jong, een mens moet niet altijd alles vertellen wat ie weet en doet.

Berend: Toe schenk mij nog eens in en vertel mij wat meer. Hoe heet zij en waar komt zij weg, woont ze hier vlakbij en hoe ziet ze er uit??

Geert: (*inschenkend*) Eh... nee...zij is niet van hier, zij komt uit eh...’t buitenland, berooid als Job, maar het is een hele fijne eerlijke meid.

Berend: Uit het buitenland, kerel, maar kun je dan wel met haar praten?

Geert: Oh, maar dat gaat prima. Ze spreekt al een heel aardig mondje Nederlands

Berend: En hoe heet ze?

Geert: Eh...eh...Lena.

Berend: Lena? Zo zonder meer? Wat is haar achternaam?

Geert: Ze heet eh....eh.. Hopsasa. ja, zo heet ze Lena Hopsasa.

Berend: Hopsasa? Lena Hopsasa? Wat ja een vreemde naam? Welk land is dat dan wel?

Geert: Eh...oorspronkelijk komt zij uit Hongarije geloof ik.

Berend: Nou, ik bedoel het niet verkeerd, maar zo’n naam doet mij denken aan de lichte cavalerie.

Geert: (*geheimzinnig*) Wie weet waar zij weg komt.

Berend: Of is zij soms ook op jouw geld uit? Wees maar voorzichtig, straks heb je geen cent meer over.

Geert: Geld? Och dat geld kan mij niks schelen, maar mijn familie denkt daar wel anders over. Wat moet ik op mijn leeftijd nog met al dat geld? Ik krijg het nooit allemaal op en de rijkste man van het kerkhof hoef ik ook niet te worden.

Berend: Wat mij betreft heb je gelijk, maar ik zou het voor jou niet leuk vinden als ze jou om jouw geld bedroog.

Geert: Nou dan kan ik je geruststellen. Één ding doet dat meisje beslist niet en daar ben ik honderd procent zeker van. Zij zal mij nooit bedriegen.

Berend: Nou, proost en de zegen met dat meisje. Mijn gelukwensen heb je. Maar nou nog even wat anders. Ga je ook met haar trouwen?

Geert: Nee, natuurlijk niet gek. Hoe haal je dat in je kop. Dat mag hier helemaal niet in dit land, da’s een vorm van incest.

Berend: Is het dan familie?

Geert: In zekere zin wel ja, maar dat kan ik jou nu niet allemaal uitleggen. Dat doe ik later wel eens. (*afleidend*) Lekker borreltje hè? Wil je nog eentje?

Berend: (*zij drinken weer*) Voel jij je nu ook al oud worden met alweer zo’n jaar erbij?

Geert: Weet je wanneer je oud wordt?

Berend: Nou?

Geert: Als je niet meer weet hoe je je schommelstoel in beweging moet zetten, dan ben je oud.

Berend: (*lacht*) Ja, dat is waar en dan zal ik jou vertellen hoe je jong kunt blijven. Dan moet je héél eerlijk leven, langzaam eten en stevig

over jouw leeftijd liegen. *(Martje komt op)*

Geert: Hé, Martje kom jij ook nog even langs? Wil je ook zo'n lekker borreltje?

Martje: Ach, ome Geert, nou moet u niet zo raar doen. U weet best dat ik die rommel niet drink.

Berend: Rommel zeg jij? Meid, je wet niet wat je zegt. Dit hier is levenswater.

Martje: Ja het is goed met jullie. Je kunt toch niet zomaar midden in de week gaan zitten drinken?

Berend: Doen wij ook niet. Dit is alvast een voorproefje op morgen. Dan is Geert immers jarig.

Martje: Ja, daar kwam ik eigenlijk voor ome Geert. Bent u nog wat nodig uit de supermarkt of van de slager of zo?

Geert: Weet je wat meisje? Geef maar een fikse order op bij de supermarkt en zo en laat ze het maar thuisbezorgen, dan hoef je er ook niet mee lopen sjouwen. Kijk zelf maar even wat er nodig is. Jij hebt er meer kijk op dan ik.

Martje: Oké, dat doe ik wel even. *(af naar de keuken)*

Berend: Handig meisje.

Geert: Een lot uit de loterij. Die dat meisje krijgt, die heeft heeft gelijk de hoofdprijs.

Berend: Wij maken vast geen kans meer.

Geert: Jij in ieders geval niet meer.

Berend: Jij dan wel?

Geert: Dat heb je mij niet horen zeggen.

Berend: Nou, ik moet eerst maar es naar huis. Ik moet nog stofzuigen, strijken, bed opmaken en als ik dat gedaan heb moet het eten al weer opgezet worden.

Geert: Ja jong, het leven van een vrijgezel gaat niet over rozen...wel over de stekels er van.

Berend: Jij kunt het mooi zeggen. Wanneer komen die lui eigenlijk? Vandaag of morgen?

Geert: Ik hoop op morgen, maar het kan best zijn dat zij hier straks voor de deur staan. Vergeet niet, het is hier nog goedkoper dan bij de Aldi.

Berend: Nou, ik kom nog wel eventjes weer langs. Goei. *(gaat af)*

Geert: Ja, de groeten. *(Martje op)*

Martje: Nou, er moet nogal wat bij komen ome Geert. De meeste dingen zijn op, alleen nog wat restjes. Er is geen bier meer en geen frisdrank. Chips en pinda's en zo zijn er al helemaal niet meer.

Geert: Ach wat, laat die lui ook zelf maar wat kopen. Ze komen hier alleen maar om te schooien.

Martje: Zo moet u niet praten ome Geert.

Geert: 't Zijn schooiers Martje.

Martje: Zo moet u niet over uw familie praten.

Geert: Nou, wat je maar familie noemt. Aasgieren zijn het. Ze willen mij het graf wel inkijken. Dan kunnen ze eindelijk aan het verdelen gaan.

Martje: Zo erg is het vast niet.

Geert: Het is nog veel erger, maar er zijn leukere dingen in deze wereld om over te praten. Nee dan?

Martje: Zo is het ome Geert.

Geert: Bij voorbeeld. Hoe is het met jouw verkering meid? Wil dat nog een beetje?

Martje: Ik kijk niet naar jongens ome Geert, daar ben ik nog niet aan toe.

Geert: En... Wat hoor ik dan steeds over ene Bertus?? Bertus Hofman als ik mij niet vergis.

Martje: *(verlegen)* Hoe, hoe weet u dat?

Geert: Ik heb hier iedere week een jongeman die mij een dag lang de tuin schoon houdt.

Martje: En die jongen die kletst over mij? Wat een oud wijf.

Geert: Die jongen, die heet toevallig Bertus Hofman en hij heeft het nogal es over jou.

Martje: Ja, maar dat is geen oud wijf, dat is ...eh...eh...

Geert: Precies!! En...jij keek niet naar jongens?? Heb jij je niet een beetje versproken jongedame?

Martje: U bent mij veel te goochem, ik ga maar boodschappen halen. Tot straks. *(gaat af keuken. Geert bergt fles op en brengt de glazen naar de keuken. Even stil en dan komt Bertus op door de tuindeuren. Schoffel hark in de hand)*

Bertus: Shit, nou meende ik toch dat ik de stem van Martje hoorde. Is ze er ook alweer van door. *(Geert komt weer op)*

Geert: Ha Bertus, ook alweer aanwezig jongen? 'n Week is ook zo weer om hè? Ben je al klaar of moet je nog beginnen?

Bertus: Bijna klaar. Ik moet nog even de aardbeienbedden doen en dan is het al weer voor elkaar.

Geert: Mooi zo, dan zal ik jouw je geld even geven.

Bertus: Moet u niet eerst kijken, hoe het is geworden?

Geert: Ik heb er alle vertrouwen in dat dat wel goed is. Het was de vorige keren ook pico bello in orde, dus zal het nu ook wel goed zijn. Trouwens, ik snap niet, dat jij nog nooit voor je zelf bent begonnen? Je hebt het in de vingers.

Bertus: Daar heb ik wel eens over gedacht, maar dan moet je investeren. En als je niks te investeren hebt, dan duurt het nog wel even.

Geert: Nou ja, je zit voorlopig nog op de tuinbouwschool is het niet?

Bertus: Ja, maar met een beetje geluk ben ik daar komend voorjaar klaar mee.

Geert: Zuinig zijn en goed sparen jong. Wij zullen het er nog wel eens over hebben, maar nu niet, want ik krijg het huis vol met visite.

Bertus: Gezellig.

Geert: Praat me er van, deze zijn alleen op mijn geld uit en zelf zijn ze zo gierig als het maar kan.

Bertus: Zal wat mee vallen denk ik.

Geert: Je kent deze lui niet jong.

Bertus: Nah, dan laat je ze er toch zeker niet in?

Geert: Familie jong, dat gaat niet zo gemakkelijk en met deze al helemaal niet.

Bertus: Ja, meneer Knol. Vrienden, die kun je kiezen, maar familie, daar word je soms mee gestraft.

Geert: Maak jij nou maar, dat je in de tuin komt. Wijsneus. *(Bertus af)*
Zo, dan zal ik me nu maar eens bemoeien met de slaapkamers. *(ook af het blijft even stil en dan komen Roelof (fietsklemmen om de broekspijpen of elastiek) en Sien binnen. Ze zij ouderwets gekleed. Hij met een papieren koffer of zo en zij met een bosje armetierige bloemen en een tasje)*

Roelof: Gelukkig, dat hebben we weer gehaald Sien.

Sien: Zeg dat wel. Ik dacht ieder moment, nu zakken we door die ouwe roestbult van een fiets heen. En waarom heb je niet een kussentje op de bagagedrager gedaan? Dat heb je me nog zo beloofd.

Roelof: Ja, dat heb ik vergeten, maar dat geeft nu toch niet meer? We zijn er toch?

Sien: Ach hou toch op man. M'n kont is helemaal rauw.

Roelof: Zal ik er vanavond eens een lekker zallevie op smeren?

Sien: Aan mijn kont geen polonaise en zeker geen zallevie. Waar is trouwens die ouwe kerel? Ik hoop dat hij dit jaar eindelijk eens wat zijn geld afschuift. Kan ik mijzelf ook eens een mooie fiets kopen, want van jouw uitkering zal het wel niet gaan.

Roelof: Nou moet je niet beginnen te klieren. Ik kan het toch ook niet helpen, dat ik zonder werk zit. Het is de schuld van de regering, die is in receptie. En..er is geen werk meer voor die ouwe dorsmachines. De boeren doen het allemaal zelf met zo'n moderne combine. En buitendien, je zou zelf ook wel eens achter werk aan kunnen gaan.

Sien: Ikke??? Ik heb werk genoeg met mijn huishouding. Je zou **mij** maar eens een handje helpen.

Roelof: Ja, en als ik dat doe, doe ik het nooit goed.

Sien: Je laat ook alles uit je handen kletteren. In één week, drie van

mijn mooiste kopjes en twee boterhambordjes.

Roelof: Die waren ook zo glad als snot van het zeepsop.

Sien: Nou je hebt toch wel knijp in je handen? (*Bertus staat bij de tuindeuren en heeft het even aangehoord en komt nu binnen*)

Bertus: Jullie hebben toch zeker geen ruzie?

Sien: He?, wie ben jij en wat moet jij hier?

Bertus: Och, ik ben Bertus en ik verzorg de tuin hier een beetje en zo.

Roelof: De tuinman??

Sien: Voor dat kleine stukkie grond hier? Dat kan hij toch zeker zelf wel doen?

Bertus: Nee, dat wil hij niet en daarom heeft hij mij dus aangenomen.

Sien: En krijg jij daar soms ook nog geld voor?

Bertus: (*overdreven*) Oh, maar daar geeft hij mij een vorstelijk salaris voor.

Roelof: Mag ik vragen hoeveel jij daar dan wel voor krijgt?

Bertus: Ja hoor, dat mag. (*stilte*)

Sien: Nou zeg het dan?

Bertus: Wat moet ik zeggen?

Sien: (*snibbig*) Hoeveel hij jou betaald natuurlijk.

Bertus: *overdreven* Meestal geeft hij mij honderd euro, ja soms ook nog wel meer hoor, maar ja dan moet ik....

Sien: HONDERD EURO??? Hoe kan hij...daar moet ik...Hoe gek is die kerel eigenlijk wel? Dat kan toch niet? Hoor je dat Roelof?

Roelof: Ja natuurlijk hoor ik dat. (*vertrouwelijk tegen Bertus*) Maar dat is natuurlijk in de maand he?

Bertus: Welnee man, dat is voor iedere dag dat ik hier ben en dat zijn vijf dagen in de week, soms ook nog op de Zaterdag.

Roelof: Maar dat kan toch niet? Dat kleine stukkie, dat kun je in twee dagen, wat zeg ik? Dat kun je in één dag schitterend mooi krijgen.

Bertus: (*ook vertrouweljk*) Ja, ik kan het als het moet in één morgen wel doen, maar ja, dan krijg ik maar vijftig euro en ik heb liever vijfhonderd euro, snap je wel?

Sien: Daar moeten we het wel met hem over hebben hoor Roelof. Per slot van rekening is het **ons** geld wat hij over de balk smijt.

Roelof: Vijfhonderd euro in de week, dat heb ik nog nooit verdiend op de dorsmachine.

Bertus: Maar ik moet er wel hard voor werken hoor. Alle dagen met de schoffel er door en dan netjes aanharken en aardbeitjes plukken voor moeder thuis.

Sien: Neem je ook nog wat van de tuin mee naar huis?

Bertus: (*komt nu goed los*) Ja, wij krijgen onze hele wintervoorraad hier vandaan. Hij heeft er zelfs een lap grond bijgekocht om aardappels

op te verbouwen. Ja het is een heel erg royale werkgever hoor. Oh ja en dan nog wat.

Sien: Nog meer???

Bertus: Ja, hij wil ook nog een varkentje in het hok hebben, want dan hebben wij ook een mooie voorraad vlees en worst voor de komende winter. En volgend voorjaar koopt hij een melkkoe voor onze dagelijkse melk.

Roelof: Flauwe kul, hij heeft helemaal geen stal, waar zo'n beest kan staan.

Bertus: Nee, die laat hij het komende voorjaar ook bouwen, zo gauw als hij een stuk bouwland heeft gekocht.

Sien: *(hevig verontwaardigd)* **Ons** geld, **ons** geld draait hij er door Roelof. Dat kunnen wij niet accepteren, daar moeten wij wat aan doen.

Bertus: En nog een sik met een bok en kippen met een haan enneh....

Sien: Nog een geluk dat hij geen stier wil hebben.

Bertus: Oh, maar die komt er ook, want meneer Knol wil niet hebben dat de koe tekort komt. Hij wil hebben, dat zij allemaal biologisch en ecologisch in commune met elkaar zullen leven. *(Janny en Pieter komen binnen. Hij als een dandy en zij ook behoorlijk opgemaakt, grote doos bonbons bij zich en een paar koffers)*

Sien: Oh, wat ben ik blij, dat jullie er zijn, want het gaat hier helemaal fout. De ouwe Geert Knol zijn hersens verweken en hij jaagt het hele kapitaal erdoor.

Janny: Ik hoop, dat wij dan op tijd zijn om er nog wat van te redden.

Pieter: Nou, zo'n vaart zal het toch wel niet lopen wel?

Roelof: Nou, als je hoort wat hij van plan is. Hij wil de hele boel hier verbouwen en er een communistenboel van maken.

Pieter: Communistenboel??? Wat bedoel je daarmee?

Sien: Nee, hij wil er een commu, commu, eh....commutoestand van maken.

Janny: Oh, wacht es. Hij wil er een commune van maken? Waar iedereen het met iedereen doet?

Sien: Ja, precies en dan ook nog met allehande beesten erbij.

Janny: Dat meen je toch zeker niet?

Sien: Ja hoor. Hiero. *(wijst)* Zijn tuinman heeft het ons net verteld.

Janny: *(tegen Bertus)* Is dat zo?

Bertus: Nou, dat is te zeggen. Ik ...eh...ik moet nu eerst weer in de tuin aan het werk. Ajuus *(maakt dat hij wegkomt)*

Pieter: Mij dunkt, wij moeten dat maar eens heel precies uitzoeken wat er hier allemaal aan de hand is.

Roelof: Er blijft op zo'n manier mooi niks over. Jan en alleman gaan er

straks mee aan de loop en wij staan er naast.

Sien: Niet zo lang als ik leef. Waar zou die ouwe bok zitten, dan spring ik hem direct voor de borst.

Janny: Nee meid. Niet direct zo agressief. Eerst uitzoeken hoe alles in elkaar steekt.

Pieter: Wat heb je in je hoofd Janny?

Roelof: Zaagsel?

Janny: Weer zo'n domme opmerking van jouw man Sien. Hoe ben je toch wel aan hem blijven hangen?

Pieter: Rustig aan Janny, wij moeten het hier nog een dag of tien met elkaar uithouden en als je nu al begint te bekvechten, dan wordt het een nog groter zoodje.

Janny: Laat hem dan ook niet van die domme opmerkingen maken.

Sien: Nee, we moeten nu de vrede bewaren. We moeten één front vormen. *(Geert komt binnen)*

Geert: Nou, kijk eens aan. Wel, wel, wel wie hebben we daar alweer? Wat een verrassing. Ben je met elkaar in één auto gekomen? Of zijn jullie allemaal op de fiets?

Janny: Nee ome Geert, wij zijn apart gekomen en moet u eens kijken, wat wij u meegenomen hebben? Een dubbeldikke grote doos bonbons. Lekker hè? Nou? Wat zegt u er van?

Geert: Sjonge jonge, meisje toch. Jullie zijn behoorlijk uit de slof geschoten. Wat een dure doos bonbons. Waar doe je het van? *(Sien dringt zich nu ook naar voren met haar bosje bloemen.)*

Sien: En wij hebben u ook wat meegenomen ome Geert. Moet u eens kijken wat een mooie royale bos bloemen.

Geert: Hai toch, wat word ik toch verwend. Waar heb ik dat nou toch aan te danken? Ik heb daar toch niets voor gedaan?

Pieter: Nee, dat moet nog.

Geert: Wat zeg je Pieter?

Pieter: Nee, niks ome Geert, niks bijzonders.

Geert: Geeft ook niet *(ironisch)* maar ik ben wel vreselijk blij, dat jullie er zijn. Ik had jullie alleen vandaag nog niet verwacht. Gelukkig heb ik het meisje net naar de supermarkt gestuurd om wat boodschappen te doen.

Janny: Wat?? Heeft u een hulp in de huishouding?

Geert: Ja een buurmeisje, die helpt wel es. Een heel aardig meisje hoor en die doet wel eens wat dingetjes voor mij.

Sien: *(opzij tegen de anderen)* Ja, plunderen net als de tuinman.

Geert: Jullie willen zeker wel thee of zoiets niet?

Pieter: Dat lijkt mij wel wat

Geert: Dan moeten jullie dat maar eens even gaan zetten. (*de vrouwen gaan af keuken*) En hoe gaat het met jou Roelof? Al weer aan het werk?

Roelof: Geen werk te krijgen ome Geert. Ik wil stommegraag, maar ja, er is niets te krijgen. Van alles heb ik al geprobeerd.

Geert: Ze vroegen laatst een tuinman zonder papieren bij de gemeente. Ze hebben volgens mij niemand kunnen krijgen, want die advertentie heeft weken in de krant gestaan.

Roelof: Ik...eh...eh... heb het niet gezien.

Geert: En met jou dan Pieter? De auto al afbetaald?

Pieter: Eh...Nou, kijk het zit zo ome Geert. Wij hebben wat verschil van mening, de bank en ik begrijpt u wel?

Geert: Ja, ja ik begrijp het al. De bank wil geld hebben en jij wilt er niet van af. (*de vrouwen komen binnen met thee*)

Janny: Zo kijk eens aan. Het water was al aan de kook, dus hebben we er gauw even een theezakkie door geslingerd en klaar. Nu nog een lekker koekje of zoiets er bij.

Geert: Op het kastje staat een trommeltje met marietjes. Pak die maar even.

Sien: Gewone meelkoekjes? Heeft u geen lange vingers of zo?

Geert: (*met nadruk*) Nee meid lange vingers heb IK nooit gehad en wat is er mis met een meelkoekje? Kun je toch lekker mee soppen.

Janny: Meelkoekjes. Lekker hoor ome Geert, die heb ik ook altijd

Pieter: Oh ja? heb ik nog nooit gezien.

Janny: Bemoei jij je nou maar met je eigen zaken. Hoe gaat het trouwens met uw zaken ome Geert? Druk? Of bent u nou helemaal aan het rentenieren?

Geert: Nee meid, ik heb het verschrikkelijk druk.

Sien: Ja natuurlijk met uw vee en zo natuurlijk.

Geert: Met mijn vee????

Sien: Ja, u wilde er toch een grote schuur bij bouwen? Dat zei uw tuinman tenminste en er allemaal vee in zetten.

Geert: (*begint het te snappen*) Oh, heeft mijn tuinman dat verteld?

Sien: Ja en ook van die kippen en geiten en zo.

Geert: Zo'n tuinman toch hè? Waar haalt hij het vandaan.

Janny: (*hoopvol*) Oh, dus het is niet waar?

Geert: Ik ben bang dat het nog veeel erger is.

Roelof: Vertel er eens wat meer over ome Geert.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto